Я граю Гайдна після тужливого дня
і відчуваю трохи тепла у руках.

Клавіші прагнуть. М'які молоточки б'ють.
Звук свіжий, живий і спокійний.

Звук промовляє — свобода існує
і не кожен сплачує кесареві податок.

Я опускаю руки у свої гайднкишені
і нагадую того, хто тихо споглядає світ.

Я підіймаю гайднпрапор — це означає:
"Ми не здамося. Але хочемо миру."

Музика є будинком зі скла на схилі,
де каміння летить, каміння котиться.

І каміння котиться прямо крізь нього,
але споруда лишається неткнена.

Переклад Д. Суворова